

Anonymiseret version

Oversættelse

C-361/24 – 1

Sag C-361/24 [Grecniaka] ⁱ

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

17. maj 2024

Forelæggende ret:

Oberster Gerichtshof (Østrig)

Afgørelse af:

26. april 2024

Revisionsappellant:

RX

Revisionsindstævnte:

FZ

VT

[Udelades]

Oberster Gerichtshof (øverste domstol, Østrig) har [udelades] i forældremyndighedssagen vedrørende de mindreårige 1. FZ og 2. VT, [udelades], begge repræsenteret ved moderen [udelades], vedrørende foreløbigt underholdsbidrag i henhold til § 382, nr. 8, litra a, i Exekutionsordning (den østrigske tvangsfuldbyrdslov, herefter »EO«) foranlediget af revisionsappel iværksat af faderen RX, [udelades] til prøvelse af afgørelse afsagt af Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (den regionale domstol for civile sager i Wien) som appeldomstol den 14. juni 2023, GZ 42 R 11/23p-41, hvormed afgørelse afsagt af Bezirksgericht Innere Stadt Wien (distriktsdomstolen for indre

ⁱ Den foreliggende sags navn er et vedtaget navn. Det svarer ikke til et navn på en part i sagen.

by, Wien) den 19. september 2022, GZ 83 Pu 137/21y-31, blev stadfæstet, [udelades] afsagt følgende

Kendelse

I. Den Europæiske Unions Domstol forelægges i henhold til artikel 267 TEUF følgende spørgsmål til præjudiciel afgørelse:

1. Skal artikel 12 i Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt, EUT 2009, L 7, s. 1, (herefter »forordning nr. 4/2009«) fortolkes således, at der verserer to sager »*mellem de samme parter*«, når mindreårige børn i den ene sag gør deres krav mod faderen om betaling af det løbende underholdsbidrag gældende, og faderen i den anden sag ud over opløsningen af sit ægteskab med moderen til de mindreårige børn også har nedlagt påstand om fastsættelse af sin underholdspligt over for de mindreårige børn, selv om de mindreårige børn hverken er sagsøgere eller sagsøgte i skilsmisssagen?

2.a) Skal artikel 12 i forordning nr. 4/2009 fortolkes således, at der er fremsat »*krav, der har samme genstand og hviler på samme grundlag*«, når de mindreårige børn i den ene sag gør deres krav om løbende underholdsbidrag gældende med øjeblikkelig virkning, og faderen i den anden sag foruden opløsningen af sit ægteskab med moderen også har nedlagt påstand om fastsættelse af sin forpligtelse til at betale løbende underhold til de mindreårige børn som følge af skilsmisssagen, altså for en fremtidig periode, hvis begyndelse endnu ikke kan forudses?

2.b) Er det relevant for denne bedømmelse, om kravet om løbende underholdsbidrag, som er fremsat af de mindreårige børn, formelt er tidsbegrænset til afslutningen af skilsmisssagen?

2.c) Vil det andet spørgsmål, litra a) og litra b), skulle besvares anderledes, hvis de mindreårige børn fremsætter krav om løbende underholdsbidrag i form af et foreløbigt retsmiddel?

2.d) Gør det nogen forskel i denne forbindelse, om det allerede i henhold til formuleringen af kravet er udelukket eller blot i praksis usandsynligt, at perioderne vil overlape hinanden, fordi kravet om foreløbigt underholdsbidrag, som er imødekommet i Østrig, er tidsbegrænset til afslutningen af en østrigsk sag om underholdsbidrag (realiteten), som er udsat indtil afgørelsen vedrørende kompetencen i den polske skilsmisssag?

3. Skal artikel 14 i forordning nr. 4/2009 fortolkes således, at den, der fremsætter kravet, når der verserer en sag vedrørende realiteten, kan indlede en sag vedrørende foreløbige sikrende retsmidler i henhold til artikel 14 ved alle de i

artikel 3 ff. i forordning nr. 4/2009 nævnte værneting, selv om disse værneting ikke længere er til rådighed for den pågældende med henblik på en (yderligere) sag vedrørende realiteten, idet sagen vedrørende realiteten allerede er indledt, og der dermed foreligger litispændens som omhandlet i artikel 12?

4. Såfremt det tredje spørgsmål besvares benægtende: Skal artikel 14 i forordning nr. 4/2009 fortolkes således, at den, der fremsætter kravet, også kan indlede en sag vedrørende foreløbige sikrende retsmidler i henhold til artikel 14 ved en ret, ved hvilken der allerede er anlagt en sag vedrørende realiteten, men som aktuelt har udsat sin behandling, fordi der tidligere er indledt en sag vedrørende realiteten, og der dermed foreligger litispændens som omhandlet i artikel 12?

5. Såfremt det tredje spørgsmål besvares benægtende: Skal artikel 14 i forordning nr. 4/2009 fortolkes således, at foreløbige, herunder sikrende, retsmidler kun kan kræves anvendt ved en ret, som er kompetent i henhold til nationale bestemmelser, hvis der foreligger en reel tilknytning mellem de retsmidler, der kræves anvendt, og den stedlige kompetence som omhandlet i retspraksis C-391/94, van Uden, og C-125/79, Denilauler mod SNC Couchet Frères?

Såfremt dette er tilfældet: Kan der ud over udsigten til s i denne medlemsstat også tages hensyn til andre kriterier for den reelle tilknytning (i den foreliggende sag navnlig bopælen for de mindreårige børn, som fremsætter kravet; at den verserende sag vedrørende realiteten er udsat på grund af det af de mindreårige børn fremsatte krav; modpartens bopæl ved indledningen af sagen vedrørende realiteten, som er udsat på grund af de mindreårige børns krav)?

6. Såfremt det tredje spørgsmål besvares benægtende: Skal artikel 5 i forordning nr. 4/2009 fortolkes således, at faderens fremmøde i en sag om foreløbigt underholdsbidrag til ægtefællen også bevirker fremmøde i en sag om foreløbigt underholdsbidrag til børn, hvis alle kravene om underholdsbidrag begrundes med, at faderen/ægtemanden har forladt familien, og er genstand for den samme skilsmisssag, som begrunder litispændens, men de sikrende retsmidler for underholdsbidraget på grund af national ret skal gøres gældende i forskellige typer af procedurer?

III. [Udelades] [udsættelse af sagen]

Præmisser:

I. Anmodning om præjudiciel afgørelse:

A. Udgangspunkt:

- 1 De to mindreårige børns forældre er gift, men lever hver for sig. Alle procesdeltagerne er polske statsborgere og havde deres sidste fælles opholdssted i Wien, hvor de mindreårige børn også er født. Faderens underholdspligt over for de to mindreårige børn er hidtil ikke blevet fastlagt ved retten.
- 2 De mindreårige børn, som er repræsenteret ved deres mor, fremsatte den 24. august 2021 ved Bezirksgericht Innere Stadt Wien (distriktsdomstolen for indre by, Wien) i en udenretslig procedure under j.nr. 83 Pu 137/21y krav om, at deres far skulle forpligtes til månedlige betalinger af underholdsbidrag fra den 1. august 2021. De oplyser, at han fraflyttede familiens fælles bolig i midten af maj 2021 og ikke betaler regelmæssigt underholdsbidrag.
- 3 Faderen indvendte, at han ganske vist bor i Wien også efter flytningen, men allerede den 4. august 2021 indgav skilsmissebegæring til den regionale ret i Krakow i Polen under j.nr. XI C 2299/21, idet denne sag også omfattede fastsættelse af underholdsbidraget til moderen og de to mindreårige børn. Den regionale ret i Krakows internationale kompetence i skilsmissesagen følger ifølge faderen af ægtefællernes fælles statsborgerskab i henhold til artikel 3, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar (herefter »forordning 2201/2003«). Bezirksgericht Innere Stadt Wien (distriktsdomstolen for indre by, Wien) bør på grund af litispendens i henhold til artikel 12, stk. 2, i forordning nr. 4/2009 erklære sig inkompetent til fordel for den regionale domstol i Krakow og afvise de mindreårige børns krav om underholdsbidrag; subsidiært udsætte sagen på grund af indbyrdes sammenhængende krav, indtil der foreligger en endelig afgørelse vedrørende kompetencen fra den regionale domstol i Krakow i henhold til artikel 13, stk. 1 og 2, i forordning nr. 4/2009.
- 4 Moderen indgav den 14. september 2021 ligeledes skilsmissebegæring, men til Bezirksgericht Innere Stadt Wien (distriktsdomstolen for indre by, Wien) i den omtvistede civile sag under j.nr. 83 C 34/21w. Søgsmålet blev meddelt sagsøgte den 29. september 2021.
- 5 Bezirksgericht Innere Stadt Wien (distriktsdomstolen for indre by, Wien) udsatte ved kendelse af 25. oktober 2021 de mindreårige børns sag vedrørende underholdsbidrag under j.nr. Pu 137/21y og ved kendelse af 1. marts 2022 forældrenes skilsmissesag under j.nr. 83 C 34/21 i henhold til artikel 12, stk. 1, i forordning nr. 4/2009, indtil det er fastslået, at kompetencen tilfalder den regionale domstol i Krakow, ved hvilken sagen først blev anlagt.
- 6 Der foreligger, så vidt det er bekendt, endnu ikke en afgørelse vedrørende kompetencen fra den regionale domstol i Krakow; den 15. november 2023 indkom

en forespørgsel fra den regionale domstol i Krakow om status i skilsmisssagen i Østrig.

B. Parternes standpunkter og det hidtidige sagsforløb vedrørende foreløbigt underholdsbidrag til de mindreårige børn:

- 7 Den 14. april 2022 fremsatte de mindreårige børn, atter repræsenteret ved deres mor, i den udenretslige sag om underholdsbidrag ved Bezirksgericht Innere Stadt Wien (distriktsdomstolen for indre by, Wien) under j.nr. Pu 137/21y, krav om, at deres far i henhold til EO's § 382, stk. 1, nr. 8, litra a), skulle forpligtes til at betale et **foreløbigt** underholdsbidrag på 650 EUR pr. barn.
- 8 Faderen indvendte, at retten i første instans ikke har international kompetence, heller ikke for fastsættelsen af foreløbigt underholdsbidrag. Han gjorde gældende, at den internationale kompetence for udstedelse af foreløbige retsmidler i henhold til artikel 14 i forordning nr. 4/2009 primært ligger på det sted, hvor kompetencen til at påkende sagens realitet ligger, i den foreliggende sag altså i Krakow. Kompetencen følger heller ikke af østrigsk ret, idet EO's § 387, stk. 1, kun vedrører indenlandske retter, og EO's § 387, stk. 2, henviser til den fuldbyrdende ret, i den foreliggende sag altså retten på faderens (nuværende) bopæl i Warszawa. De mindreårige børns krav udgør misbrug af en rettighed, idet faderen i januar 2022 vendte tilbage til Polen fra Wien, mens moderen i hemmelighed og egenrådigt besluttede at blive i Østrig med de mindreårige børn. Det underholdsbidrag, der er fremsat krav om, overstiger desuden faderens økonomiske muligheder.
- 9 Bezirksgericht Innere Stadt Wien (distriktsdomstolen for indre by, Wien) som retten i første instans og Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (den regionale domstol for civile sager i Wien) som appeldomstol bekræftede for det første, at Bezirksgericht Innere Stadt Wien (distriktsdomstolen for indre by, Wien) har international kompetence i henhold til artikel 14 i forordning nr. 4/2009 for sagen vedrørende foreløbigt underholdsbidrag til de mindreårige børn, og forpligtede for det andet faderen til fra den 1. maj 2022 at betale et foreløbigt månedligt underholdsbidrag på 365 EUR pr. barn højst til afslutningen af underholdsbidragssagen 83 Pu 137/21y, som blev indledt ved kravet af 24. august 2021 ved Bezirksgericht Innere Stadt Wien (distriktsdomstolen for indre by, Wien), og afviste kravet om yderligere 265 EUR pr. barn. Udsættelsen af sagen vedrørende sagens realitet, 83 Pu 137/21y, udelukker ikke, at retten på det sted, hvor de mindreårige børn har deres sædvanlige opholdssted, kan udstede et foreløbigt retsmiddel [artikel 14 sammenholdt med artikel 3, litra b), i forordning nr. 4/2009]. Der er ingen indikationer af, at de mindreårige børn (eller deres mor) har udvist adfærd, som udgør misbrug af en rettighed. Med udgangspunkt i faderens konstaterede indkomst og øvrige forsørgelsespligter har de mindreårige børn ret til 11% af den justerede indkomst.

- 10 Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (den regionale domstol for civile sager i Wien) tillod revisionsappel til Oberster Gerichtshof (øverste domstol), da der ikke foreligger retspraksis fra de højeste retsinstanser vedrørende udstedelse af foreløbige retsmidler i sager vedrørende underholdsbidrag til børn efter udsættelse af sagen vedrørende underholdsbidrag i henhold til artikel 12, stk. 1, i forordning nr. 4/2009.
- 11 Faderen har i sin revisionsappel til Oberster Gerichtshof (øverste domstol) som sidste instans nedlagt påstand om, at afgørelsen fra retten i første instans erklæres ugyldig og sagen hjemvises til retten i første instans til fornyet behandling, subsidiært, at de mindreårige børns krav afvises på grund af manglende kompetence, subsidiært, at appeldomstolens kendelse ophæves, og sagen hjemvises til retten i første instans. Han har desuden opfordret til, at der indhentes en præjudiciel afgørelse fra Den Europæiske Unions Domstol vedrørende den internationale kompetence.
- 12 Faderens samtidigt fremsatte anmodning om at suspendere eller udsætte fuldbyrdelsen af kendelsen om det foreløbige underholdsbidrag blev afvist af Bezirksgericht Innere Stadt Wien (distriktsdomstolen for indre by, Wien), som har kompetence vedrørende denne afgørelse, og rettens foreløbige retsmiddel vedrørende underholdsbidrag til de mindreårige børn er således aktuelt eksigibel.
- 13 De mindreårige børn har nedlagt påstand om, at Oberster Gerichtshof (øverste domstol) afviser eller forkaster faderens revisionsappel.

C. Relevante retsfor skrifter

- 14 1. Artikel 3 i forordning nr. 4/2009 er affattet således:

Generelle bestemmelser

De myndigheder, der er kompetente med hensyn til underholdspligt i medlemsstaterne, er

a) retten på det sted, hvor sagsøgte har sin sædvanlige bopæl, eller

b) retten på det sted, hvor den bidragsberettigede har sin sædvanlige bopæl, eller

c) den ret, der i henhold til den nationale lovgivning har kompetence til at påkende en sag vedrørende en persons retlige status, når anmodningen om underhold er accessorisk i forhold til denne sag, medmindre denne kompetence alene støttes på en af parternes nationalitet,

eller

d) den ret, der i henhold til den nationale lovgivning har kompetence til at påkende en sag vedrørende forældres ansvar, når anmodningen om underhold er

accessorisk i forhold til denne sag, medmindre denne kompetence alene støttes på en af parternes nationalitet.

- 15 2. Artikel 5 i forordning nr. 4/2009 er affattet således:

Kompetence baseret på sagsøgtes fremmøde

For så vidt en ret i en medlemsstat ikke allerede er kompetent i medfør af andre bestemmelser i denne forordning, bliver den kompetent, når sagsøgte giver møde for den. Denne regel finder ikke anvendelse, såfremt sagsøgte giver møde for at bestride rettens kompetence.

- 16 3. Artikel 12 i forordning nr. 4/2009 er affattet således:

Litispændens

1. *Såfremt krav, der har samme genstand og hviler på samme grundlag, fremsættes mellem de samme parter for retter i forskellige medlemsstater, udsætter enhver anden ret end den, ved hvilken sagen først er anlagt, på embeds vegne sagen, indtil denne rets kompetence er fastslået.*

2. *Når det er fastslået, at den ret, ved hvilken sagen først er anlagt, er kompetent, erklærer enhver anden ret sig inkompetent til fordel for den første.*

- 17 4. Artikel 14 i forordning nr. 4/2009 er affattet således:

Foreløbige, herunder sikrende, retsmidler

Der kan over for en medlemsstats retslige myndigheder anmodes om anvendelse af sådanne foreløbige, herunder sikrende, retsmidler, som er fastsat i den pågældende medlemsstats lov, selv om en ret i en anden medlemsstat i medfør af denne forordning er kompetent til at påkende sagens realitet.

- 18 5. § 382, nr. 8, litra a), i Exekutionsordning (den østrigske tvangsfuldbyrdslov, herefter »EO«) er affattet således:

Sikrende retsmidler

§ 382. Sikrende retsmidler, som retten kan anordne efter anmodning alt efter det formål, der skal opnås i den konkrete sag, omfatter navnlig:

[...]

8.a) fastsættelse af et underholdsbidrag, som foreløbigt skal betales af en ægtefælle eller en fraskilt ægtefælle til den anden eller af en forælder til dennes barn, begge i forbindelse med en sag om betaling af underholdsbidrag; såfremt det drejer sig om faderens underholdspligt over for et barn født uden for ægteskab, gælder dette kun, hvis faderskabet er fastslået; i tilfælde af underholdsbidrag til ægtefællen eller et barn født inden for ægteskab er det

tilstrækkeligt, at sagen har forbindelse til en sag om skilsmisse, ophævelse eller annullation af ægteskabet.

19 **6.** EO's § 387 er affattet således:

Kompetence

(1) Kompetence for bevilling af foreløbige retsmidler, for de nødvendige anordninger til gennemførelse af disse samt for de øvrige anmodninger og forhandlinger, der følger af sådanne retsmidler, tilfalder, medmindre andet er fastsat i denne lov, den ret, for hvilken retsforhandlingerne vedrørende realiteten eller fuldbyrdelsesprocessen, i forbindelse med hvilken der skal fastsættes et retsmiddel, verserer på tidspunktet for den første anmodning.

(2) Såfremt der indgives anmodning om sådanne retsmidler før indledningen af en retssag eller efter den endelige afgørelse af denne, men før fuldbyrdelsen indledes, tilfalder kompetencen for de nævnte bevillinger, anordninger, anmodninger og forhandlinger den Bezirksgericht (distriktsdomstol), hvor rekvirentens modpart har sit almindelige værning på tidspunktet for indgivelsen af den første anmodning, men, hvis et sådant ikke findes for den pågældende i indlandet, den indenlandske Bezirksgericht (distriktsdomstol) i hvis område den genstand befinder sig, vedrørende hvilken der skal udstedes et retsmiddel, eller hvor tredjemandsrekvisitus har sin bopæl, sit hjemsted eller opholdssted, eller i hvis område handlingen med henblik på fuldbyrdelse af det foreløbige retsmiddel i øvrigt skal foretages.

(3) Uanset stk. 2 tilfalder kompetencen også i disse tilfælde den ret, som var kompetent for retsforhandlingerne vedrørende realiteten, hvis det drejer sig om foreløbige retsmidler i henhold til § 382, nr. 8 [anmærkning: dvs. vedrørende foreløbigt underholdsbidrag] eller vedrørende illoyal konkurrence, i henhold til Urheberrechtsgesetz (lov om ophavsret) eller i henhold til § 28-30 i Konsumentenschutzgesetz (forbrugerbeskyttelsesloven).

4. [...]

D. Begrundelsen for forelæggelsen for Domstolen

1. Anvendelsen af forordning nr. 4/2009

20 **1.1.** Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt trådte i kraft den 18. juni 2011 (artikel 76 i forordning nr. 4/2009).

21 Østrig og Polen er medlemsstater, hvor denne forordning finder anvendelse, og den har således i henhold til artikel 69, stk. 2, i forordning nr. 4/2009 forrang for bilaterale og multilaterale aftaler.

- 22 **1.2.** Det materielle anvendelsesområde for forordning nr. 4/2009 omfatter underholdspligt, der »udspringer af et familieforhold, slægtskab, ægteskab eller svogerskab« (artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 4/2009) og dermed også faderens pligt til at betale underholdsbidrag.
- 23 **1.3.** I henhold til artikel 75, stk. 1, i forordning nr. 4/2009 finder forordningen anvendelse på alle retssager, der er anlagt efter den 18. juni 2011.

2. Det første spørgsmål: Identiske parter

- 24 **2.1.** Faderen indgav som sagsøger sin skilsmissebegæring til den regionale ret i Krakow mod moderen som sagsøgt. De underholdsberettigede mindreårige børn er ikke parter i deres forældres polske skilsmissesag, men faderens skilsmissebegæring omfatter også fastsættelse af underholdsbidraget til hans børn.
- 25 **2.2.** Begrebet »*mellem de samme parter*« i artikel 12, stk. 1, i forordning nr. 4/2009 skal fortolkes selvstændigt. Ifølge Domstolens praksis vedrørende artikel 21 i Bruxelleskonventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, som har samme indhold, skal det undtagelsesvis også lægges til grund, at parterne er identiske, hvis parterne i en sag ganske vist ikke er identiske, men parternes interesser med hensyn til to sagers genstand i den grad er sammenfaldende, at en dom afsagt over den ene har formel retskraft i forhold til den anden (Domstolens dom C-351/96, Drouot mod CMI, præmis 19).
- 26 **2.3.** I retslitteraturen argumenteres der derfor for, at det også skal lægges til grund, at der er tale om identiske parter i sager vedrørende underholdsbidrag, hvis barnet er part i den ene sag og en forælder som repræsentant fører sagen for barnet i den anden sag (altså i eget navn vedrørende barnets retlighed), for så vidt som afgørelsen har virkning for og imod barnet (Andrae i Rauscher, *EuZPR/EuIPR*⁴ IV [2010] Art. 12 EuUVO, nr. 4; Fuchs i Gitschthaler, *Internationales Familienrecht* [2019] Art. 12 EuUVO, nr. 10; Weber i Mayr, *Europäisches Zivilverfahrensrecht*² [2023] nr. 6 239; Reuß i Geimer/Schütze, *Internationaler Rechtsverkehr in Zivil- und Handelssachen* [66. EL Jan 2023] Art. 12 EuUVO, nr. 8; Lipp i MKFamFG [2019] EG-UntVO Art. 12, nr. 8).
- 27 **2.4.** Oberster Gerichtshof (øverste domstol) indgav derfor allerede den 6. juni 2013 en tilsvarende præjudiciel anmodning vedrørende sag 6 Ob 240/12f = Domstolens sag C-442/13, Nagy. Denne anmodning trak sjette afdeling tilbage ved kendelse af 26. maj 2014, efter at den ungarske skilsmissesag, som også omfattede underholdsbidraget til barnet, blev erklæret for afsluttet på grund af en anmodning fra faderen af 28. marts 2014 (jf. 6 Ob 99/14y).
- 28 **2.5.** Spørgsmålet om, hvorvidt artikel 12 i forordning nr. 4/2009 finder anvendelse, hvis faderen i en verserende skilsmissesag kræver fastsættelse af sin underholdspligt over for barnet, og barnet i en anden sag gør sit krav på betaling

af underholdsbidrag gældende over for faderen, er derfor endnu ikke besvaret uden tvivl i Domstolens praksis.

3. Det andet spørgsmål; Krav, der har samme genstand og hviler på samme grundlag

- 29 **3.1.** Faderen har i den polske sag nedlagt påstand om skilsmisse samt om fastsættelse af børnenes opholdssted og størrelsen af hans underholdspligt. Genstanden for den polske sag synes dermed (kun) at være de mindreårige børns krav på underholdsbidrag efter forældrenes skilsmisse, som endnu ligger ude i fremtiden.
- 30 I den østrigske sag fremsatte de mindreårige børn oprindeligt krav om, at faderen forpligtes til månedlige betalinger af underholdsbidrag fra den 1. august 2021. Efter udsættelsen af denne sag i henhold til artikel 12, stk. 1, i forordning nr. 4/2009 har de nu fremsat krav om, at faderen ved et foreløbigt retsmiddel forpligtes til at betale foreløbigt underholdsbidrag fra den 1. maj 2022. Denne forpligtelse gælder i henhold til det udstedte foreløbige retsmiddel højst til afslutningen af den østrigske sag om underholdsbidrag.
- 31 **3.2.** Domstolen bestemmer ved en selvstændig fortolkning om der er tale om identiske krav ud fra lovgivningens formål (jf. sag 144/86, Gubisch Maschinenfabrik mod Palumbo, præmis 11; C-406/92, Tetry mod The Maciej Rataj, præmis 30). Den bekræfter, at kravene er identiske, hvis søgsmålene henholdsvis de procesindledende krav har identisk genstand og grundlag (jf. RS0118405). Med »genstand« menes søgsmålets henholdsvis det procesindledende kravs formål, som også omfatter indledende spørgsmål, som senere finder nedslag i de bærende præmisser for afgørelsen (sag 144/86, Gubisch Maschinenfabrik mod Palumbo, præmis 16). Kravets »grundlag« omfatter ifølge Domstolen de faktiske omstændigheder og den retsregel, der påberåbes til støtte for kravet (C-406/92, Tetry mod The Maciej Rataj, præmis 39). I denne forbindelse menes der med »retsregel« imidlertid ikke den konkrete forskrift i den materielle ret, der finder anvendelse, men derimod det retsspørgsmål, der skal besvares (Fuchs i Gitschthaler, Internationales Familienrecht [2019] Art. 14 EuUVO, nr. 11 med yderligere henvisninger).
- 32 Til forskel fra relationen mellem ægtefæller sker der ikke nogen grundlæggende ændring af relationen mellem forældre og børn som følge af forældrenes skilsmisse. Fastsættelse af underholdsbidrag mod den forælder, som ikke yder naturalydelse ved at drage omsorg for barnet i sin husholdning, tjener derfor til barnets forsørgelse uafhængigt af, om forældrenes ægteskab består. »Grundlaget« for de mindreårige børns krav på underholdsbidrag i sagen for den regionale ret i Krakow og Bezirksgericht Innere Stadt Wien (distriktsdomstolen for indre by, Wien) er derfor de samme faktiske omstændigheder, dvs. den samme underholdsrelation, som følger af en konkret familieretlig relation.

- 33 **3.3.** Navnlig i tvister vedrørende underholdsbidrag anses perioden for kravet om underholdsbidrag imidlertid for et væsentligt kriterium ved afgørelsen af, om der er tale om identiske krav. Kernen i tvisten om underholdsbidrag er nemlig, om den ene part skylder den anden underholdsbidrag, i hvilken størrelse og for hvilken periode (jf. RS0118405 (T2) vedrørende den såkaldte »kernepunktsteori henholdsvis -tese«).
- 34 I retslitteraturen argumenteres der derfor for, at der kun kan foreligge litispændens, hvis perioderne er ens i de to sager (Fuchs i Gitschthaler, Internationales Familienrecht [2019] Art. 12 EuUVO, nr. 14; Fucik i Fasching/Konecny³ [2010] Art. 12 EuUVO, nr. 2; Lipp i MKFamFG [2019] EG-UntVO Art. 12, nr. 9; Andrae i Rauscher, EuZPR/EuIPR⁴ IV [2010] Art. 12 EuUVO, nr. 7). Ifølge Lipp kan der derfor f.eks. også sondres mellem ægtefællers underholdsbidrag under separation og underholdsbidrag efter ægteskabet, uden at dette kræver, at det er nødvendigt at tage stilling til dets materielle grundlag, hvilket kan være problematisk (Lipp i MKFamFG [2019] EG-UntVO Art. 12, nr. 9).
- 35 Weber lægger derimod også til grund, at der er tale om identiske krav, hvis barnet i den ene sag gør sit krav om betaling af underholdsbidrag for fortiden og det løbende underholdsbidrag gældende over for faderen, og faderen i en skilsmisssag begærer fastsættelse af sin underholdspligt over for barnet og ydelsen til moderen for tiden efter skilsmissen (Weber i Mayr, Europäisches Zivilverfahrensrecht² [2023] nr. 6 243).
- 36 **3.4.** Det andet spørgsmål, litra a), om, hvorvidt der foreligger litispændens i henhold til artikel 12 i forordning nr. 4/2009, hvis faderen i den verserende skilsmisssag kræver fastsættelse af sin underholdspligt over for barnet som følge af skilsmissen, og barnet i en anden sag gør sit krav på betaling af løbende underholdsbidrag gældende over for faderen, er endnu ikke besvaret uden tvivl i Domstolens praksis.
- 37 **3.5.** Desuden opstår det andet spørgsmål, litra b), om, hvilken relevans formuleringen af barnets krav om underholdsbidrag har i denne forbindelse – f.eks. hvis dette krav ikke udtrykkeligt er formuleret således, at der kun fremsættes krav om løbende underholdsbidrag indtil afslutningen af forældrenes skilsmisssag.
- 38 **3.6.** I den tysksprogede retslitteratur argumenteres der for, at bestemmelserne om koordination af sager (artikel 12 og 13 i forordning nr. 4/2009) alene vedrører forholdet mellem anerkendelsessøgsmål. De omfatter derimod ikke forholdet mellem sagen vedrørende realiteten og de foreløbige retsmidler (Weber i Mayr, Europäisches Zivilverfahrensrecht² [2023] nr. 6 235; Andrae i Rauscher, EuZPR/EuIPR⁴ IV [2010] Art. 12 EuUVO, nr. 8; Hausmann i Hausmann, Internationales und Europäisches Familienrecht³ [2024] C. Unterhaltssachen nr. 281).

- 39 Denne opfattelse svarer også til retspraksis og teori vedrørende [udelades] Bruxelles Ia-forordningen af 2012 og forgængerer for denne, Bruxelles I-forordningen (Geimer i Geimer/Schütze, *Europäisches Zivilverfahrensrecht*⁴ [2020] Art. 29 EuGVVO, nr. 76 ff. med yderligere henvisninger; Gottwald i *MüKommZPO*⁶ Art. 29 Brüssel Ia-VO, nr. 17; Wallner-Friedl i Czernich/Kodek/Mayr⁴ Art. 29 EuGVVO 2012, nr. 19, 28; 4 Ob 118/06s [Pkt 4.1]; 4 Ob 273/01b), samt vedrørende sammenlignelige bestemmelser i andre forordninger (f.eks. artikel 17 i forordning (EU) 2016/1103: Gottwald i *MüKommBGB*⁹ Art. 17 EuGüVO, nr. 6; Weber i Gitschthaler, IFR Art. 17 *EuEhegüterVO*, nr. 8).
- 40 Ifølge denne opfattelse er en sag vedrørende foreløbige retsmidler, selv hvis der er tale om et krav om en foreløbig fuldbyrdelsesafgørelse, ikke til hinder for, at sagen vedrørende realiteten kan indledes i en anden medlemsstat, og omvendt (Hausmann i Hausmann, *Internationales und Europäisches Familienrecht*³ [2024] C. Unterhaltssachen, nr. 281).
- 41 Denne opfattelse ville også sikre, at de mindreårige børn i hvert fald ville kunne sikre deres udkomme ved at fremsætte et krav i deres opholdsstat, hvis der (som i den foreliggende sag gennem flere år) endnu ikke er kendskab til en kompetenceafgørelse fra den ret, som sagen vedrørende realiteten først blev indbragt for.
- 42 Det andet spørgsmål, litra c), om, hvorvidt retspraksis vedrørende andre forordninger, hvorefter bestemmelserne om koordination af sager ikke finder anvendelse på relationen mellem sagen vedrørende realiteten og foreløbige retsmidler, også gælder for forordning nr. 4/2009, er endnu ikke blevet besvaret uden tvivl i Domstolens praksis.
- 43 **3.7.** I den foreliggende sag gør der sig desuden den særlige omstændighed gældende, at det foreløbige underholdsbidrag, som østrigske retter har fastsat, ganske vist er tidsbegrænset til afslutningen af den østrigske sag om underholdsbidrag, men ikke er knyttet til fastsættelsen af underholdsbidrag i den polske skilsmisssag. Hvis den regionale domstol i Krakow ikke træffer en afgørelse om kompetencen, før den træffer en endelig afgørelse om underholdsbidraget til de mindreårige børn, eller hvis Bezirksgericht Innere Stadt Wien (distriktsdomstolen for indre by, Wien) ikke får kendskab til en afgørelse om kompetencen, som er truffet for længst, forbliver sagen vedrørende underholdsbidraget til de mindreårige børn, 83 Pu 137/21y, åben i Østrig, og forpligtelsen til at betale foreløbigt underholdsbidrag opretholdes. Dermed kan der opstå en tidsmæssig overlapning mellem det foreløbige underholdsbidrag ifølge de østrigske retter og et underholdsbidrag, som fastsættes som konsekvens af skilsmissten i den polske sag.
- 44 Dette er baggrunden for det andet spørgsmål, litra d), om identiske krav på grund af den mulige tidsmæssige overlapning mellem det østrigske foreløbige underholdsbidrag for de mindreårige børn og det polske underholdsbidrag for de

mindreårige børn som konsekvens af skilsmissem, som heller ikke er besvaret uden tvivl i Domstolens praksis.

4. Det tredje spørgsmål: International kompetence for foreløbige retsmidler på grundlag af artikel 14 sammenholdt med fiktiv kompetence i henhold til artikel 3 i forordning nr. 4/2009?

- 45 **4.1.** Faderen har oplyst, at han vendte tilbage til Polen i januar 2022. På tidspunktet for anmodningen om foreløbigt underholdsbidrag den 14. april 2022 havde de mindreårige børn, men ikke faderen, således bopæl i Bezirksgericht Innere Stadt Wiens (distriktsdomstolen for indre by, Wien) område.
- 46 **4.2.** Artikel 14 i forordning nr. 4/2009 fastsætter en undtagelse fra det (endelige) europæiske kompetencesystem i underholdssager. Trods afvigende kompetence i henhold til artikel 3 ff. i forordning nr. 4/2009 har foruden den ret, der påkender sagens realitet, også de øvrige medlemsstaters retter kompetence til at fastsætte foreløbige retsmidler, som er fastsat i den pågældende medlemsstats procesret (tosporet kompetencesystem). Den anmodende part kan derfor vælge, om den pågældende ønsker at benytte kompetencen vedrørende tilknyttede sager hos den ret, som skal påkende sagens realitet på grundlag af forordning nr. 4/2009, eller en ret, som har kompetence til at fastsætte foreløbige retsmidler (jf. Weber i Mayr, *Europäisches Zivilverfahrensrecht*² [2023], nr. 6 262).
- 47 **4.3.** I retslitteraturen anføres der dog forskellige opfattelser med hensyn til, om dette indebærer, at alle de i artikel 3 ff. i forordning nr. 4/2009 nævnte værneting kan anvendes med henblik på foreløbige retsmidler eller kun dem, der er fastsat i henhold til national ret.
- 48 Nogle forfattere argumenterer for, at den internationale kompetence for det foreløbige retsmiddel ikke længere kan støttes på artikel 3 ff. i forordning nr. 4/2009, hvis der på tidspunktet for fremsættelse af anmodningen allerede verserer en sag vedrørende realiteten i henhold til forordning nr. 4/2009 for en ret i en medlemsstat. I så fald ville litispændens som omhandlet i artikel 12 i forordning nr. 4/2009 nemlig være til hinder for at føre sagen i en anden medlemsstat, således at yderligere retters kompetence til at behandle det foreløbige retsmiddel kun kan begrundes på grundlag af lex fori, dvs. i henhold til national ret (Fuchs i Gitschthaler, *Internationales Familienrecht* [2019] Art. 14 EuUVO, nr. 2 under henvisning til Andrae i Rauscher, *EuZPR/EuIPR*⁴ IV [2010] Art. 14 EuUVO, nr. 11; Reuß i Geimer/Schütze, *Internationaler Rechtsverkehr in Zivil- und Handelssachen* [66. EL Jan 2023] Art. 12 EuUVO, nr. 8; Sieghörtner i Hahne/Schlögel/Schlünder, *BeckOKFamG*⁴⁹ [2024] Art. 14 EuUVO, nr. 5).
- 49 Andre forfattere mener derimod, at alle de i artikel 3 ff. i forordning nr. 4/2009 nævnte retter har kompetence til at behandle foreløbige retsmidler, også efter at sagen vedrørende realiteten er anlagt (Weber i Mayr, *Europäisches Zivilverfahrensrecht*² [2023] nr. 6 267; Henrich i Born, *Unterhaltsrecht* [64. EL Okt 2023] Kap 33, nr. 2; Hausmann i Hausmann, *Internationales und*

Europäisches Familienrecht³ [2024] C. Unterhaltssachen, nr. 3 12; Lipp i MKFamFG [2019] EG-UntVO Art. 14, nr. 11). Derfor kan den underholdsberettigede også fremsætte krav om det foreløbige retsmiddel ved retten på sit sædvanlige opholdssted og anlægge sag vedrørende realiteten ved retten på den underholdspligtiges sædvanlige opholdssted. Dette gælder ikke kun for sikrende retsmidler, men også for foreløbige fuldbyrdelsesafgørelser, selv hvis der er risiko for, at den underholdspligtige bliver belastet med to afgørelser på samme tidspunkt (Weber i Mayr, Europäisches Zivilverfahrensrecht² [2023], nr. 6 267).

- 50 F.eks. konstruerer Henrich konkret følgende eksempel: Hvis f.eks. den tyske hustru, som har levet sammen med sin østrigske ægtemand i Østrig, vender tilbage til Tyskland, og ægtemanden derefter anmoder om skilsmisse i Østrig, kan hustruen anmode om fastsættelse af foreløbigt underholdsbidrag ikke kun i den verserende skilsmissesag i Østrig [de østrigske retters kompetence for afgørelsen om underholdskravet følger af artikel 3, litra c), i forordning nr. 4/2009 sammenholdt med Bruxelles-IIb-forordningens artikel 3, stk. 1, litra a), andet led], men i henhold til artikel 14 i forordning nr. 4/2009 også i Tyskland. De tyske retters kompetence, som er nødvendig for det foreløbige retsmiddel, følger af artikel 3, litra b), i forordning nr. 4/2009 – også de tyske retter ville have kompetence til at påkende realiteten (Henrich i Born, Unterhaltsrecht [64. EL Okt 2023] Kap 33, nr. 2).
- 51 Hvis det er nødvendigt, kan en sag vedrørende et foreløbigt retsmiddel jo også udsættes i henhold til artikel 13 i forordning nr. 4/2009, hvis (foreløbig) retsbeskyttelse ved den ret, der påkender realiteten, forekommer med hensigtsmæssig (Hausmann i Hausmann, Internationales und Europäisches Familienrecht³ [2024] C. Unterhaltssachen, nr. 312).
- 52 **4.4.** Samlet set er det således ubesvaret, om der med henblik på foreløbige sikrende retsmidler i henhold til artikel 14 frit kan vælges mellem alle (såkaldt fiktive) værneting i henhold til artikel 3, litra b), i forordning nr. 4/2009.

5. Det fjerde spørgsmål: Rettens kompetence til at påkende realiteten i henhold til artikel 14 i forordning nr. 4/2009, selv om sagen vedrørende realiteten er udsat i henhold til artikel 12 i forordning 4/2009

- 53 **5.1.** Bezirksgericht Innere Stadt Wien (distriktsdomstolen for indre by, Wien), hvor de mindreårige børn fremsatte deres krav om det foreløbige retsmiddel, blev også allerede tidligere anvendt af dem til en afgørelse vedrørende realiteten. Denne sag vedrørende realiteten har imidlertid været afbrudt i flere år, idet der afventes en bekræftende eller benægtende kompetenceafgørelse fra den regionale domstol i Krakow.
- 54 **5.2.** Netop i et sådant tilfælde opstår derfor spørgsmålet, om, hvis ikke enhver fiktivt kompetent ret i henhold til artikel 3 ff. i forordning nr. 4/2009, så dog i det mindste en ret, ved hvilken der allerede tidligere er fremsat krav vedrørende

realiteten, også som omhandlet i artikel 14 i forordning nr. 4/2009 kan være »en ret i en anden medlemsstat [som] i medfør af denne forordning er kompetent til at påkende sagens realitet«, hvis den har udsat sin sag, fordi der tidligere er indledt en sag vedrørende realiteten ved en anden ret, og der endnu ikke er afsagt en kompetenceafgørelse af den ret, ved hvilken sagen først er anlagt.

6. Det femte spørgsmål: International kompetence for foreløbige retsmidler på grundlag af artikel 14 sammenholdt med national ret

- 55 6,1. Ifølge østrigsk ret er den ret, ved hvilken sagen vedrørende realiteten verserer på tidspunktet for fremsættelsen af det første krav, kompetent til at fastsætte mindreårige børns foreløbige underholdsbidrag mod forældrene (EO's § 387, stk. 1).
- 56 I henhold til østrigsk retspraksis vedrørende indenlandske sager er det tilstrækkeligt, at den indledende stævning blev indgivet til en indenlandsk ret og ikke blev afvist a limine (RS0005066; vedrørende indlandskravet: 6 Ob 142/19d [Pkt 2]), det kræves ikke en gang, at sagen verserer (RS0005090). Disse minimumskrav er i den foreliggende sag opfyldt i sag 83 Pu 137/21y for Bezirksgericht Innere Stadt Wien (distriktsdomstolen for indre by, Wien), selv om den aktuelt er udsat.
- 57 **6.2.** Den fremherskende teori i det tysksprogede område er imidlertid under henvisning til Domstolens praksis vedrørende Bruxelleskonventionen og Bruxelles-Ia-forordningen (C-391/95, van Uden; C-125/79, Denilauler mod S.N.C. Couchet Frères) af den opfattelse, at en national kompetenceregulering i sig selv ikke er tilstrækkeligt at bekræfte nationale retters kompetence i sager om foreløbige retsmidler inden for anvendelsesområdet for forordning nr. 4/2009. Denne opfattelse kræver desuden, at der består en reel tilknytning mellem det retsmiddel, der fremsættes krav om, og den geografiske kompetence (Andrae i Rauscher, *EuZPR/EuIPR*⁴ IV Art. 14 EuUVO, nr. 13; Fuchs i Gitschthaler, *Internationales Familienrecht* Art. 14 EuUVO, nr. 8; Weber i Neumayr/Geroldinger, *Internationales Zivilverfahrensrecht* Art. 14 EuUVO, nr. 9; Hausmann i Hausmann, *Internationales und Europäisches Familienrecht*³ [2024] C. Unterhaltssachen, nr. 308; Reuß i Geimer/Schütze, *Internationaler Rechtsverkehr in Zivil- und Handelssachen* [66. EL Jan 2023] Art. 12 EuUVO, nr. 9). Med kravet om reel tilknytning sikres det, at der foreligger en tæt forbindelse mellem forum og foreløbige retsmidler, og der sikres en minimumsbeskyttelse af den anmodende parts modpart, som ikke kan indklages i alle medlemsstater (alene) i henhold til disse selvstændige retsordener, men kun i de medlemsstater, som forekommer særligt nærliggende for udstedelsen af foreløbige retsmidler (Simotta/Garber in Fasching/Konecny³ Art. 35 EuGVVO, nr. 126/1).
- 58 Betingelsen om reel tilknytning er i hvert fald opfyldt, hvis der er udsigt til fuldbyrdelse i indlandet (Fuchs i Gitschthaler, *Internationales Familienrecht*

Art. 14 EuUVO, nr. 8; Weber i Neumayr/Geroldinger, Internationales Zivilverfahrensrecht Art. 14 EuUVO, nr. 9). Hvis det foreløbige retsmiddel vedrører et krav, består der en reel tilknytning, hvis der med hensyn til den internationale kompetence knyttes an til en tredjemands bopæl, hjemsted eller sædvanlige opholdssted (jf. også Weber i Mayer, Europäisches Zivilverfahrensrecht² [2023], nr. 6 269; Weber i Neumayr/Geroldinger, Internationales Zivilverfahrensrecht [2022] Art. 14 EuUVO, nr. 9; Simotta/Garber i Fasching/Konecny³ [2022] Art. 35 EuGVVO, nr. 127 ff. med yderlige henvisninger).

- 59 **6.3.** Kriteriet om reel tilknytning kritiseres imidlertid af nogle forfattere som problematisk, da det er vanskeligt at bestemme (Geimer/Schütze, Internationaler Rechtsverkehr in Zivil- und Handelssachen [66. EL Jan 2023] Art. 12 EuUVO, nr. 9 under henvisning til Heinze, Max Planck Private Law Research Paper No. 11/5 2011, 30 f)
- 60 Europa-Kommissionen har derfor udtalt sig imod at fastholde kravet om en reel tilknytning (Europa-Kommissionen KOM [2009] 175, 9). Den plæderer i stedet for en analog anvendelse af artikel 20, stk. 2, i forordning 1347/2000/EF, således at retsmidlerne i den stat, der er forskellig fra den stat, hvor realiteten påkendes, træder ud af kraft, så snart den ret, der påkender realiteten, har fastsat de efter dennes opfattelse passende retsmidler (KOM [2009] 175, 8; jf. også Fucik i Fasching/Konecny³ [2010] Art. 14 EuUVO, nr. 4 og Andrae i Rauscher, EuZPR [2010] Art. 14 EG-UntVO, nr. 10, som bekræfter en analog anvendelse i tilfælde af dobbelte sikrende retsmidler).
- 61 **6.4.** Ud fra de hidtil konstaterede faktiske omstændigheder kan det ikke bedømmes pålideligt, om der i den foreliggende sag består en reel tilknytning mellem det foreløbige underholdsbidrag, som der er fremsat krav om, og den stedlige kompetence som beskrevet ovenfor. Navnlig mangler der oplysninger om modpartens aktiver i Østrig, som kravet kan fuldbyrdes i.
- 62 En ophævelse af afgørelsen ved Oberster Gerichtshof (øverste domstol) med henblik på nærmere konstatering af de faktiske omstændigheder ved første instans forudsætter imidlertid, at det afklares, om en reel tilknytning mellem det retsmiddel, der er fremsat krav om, og den stedlige kompetence overhovedet er en betingelse for kompetencen i henhold til artikel 14 i forordning nr. 4/2009 sammenholdt med nationale forskrifter. Hvis dette er tilfældet, skal det overvejes, om denne reelle tilknytning kan bekræftes i den foreliggende sag også på grund af andre elementer i de faktiske omstændigheder (f.eks. bopælen for de mindreårige børn, som fremsætter kravet; at der verserer en udsat sag vedrørende realiteten; modpartens bopæl ved indledningen af den udsatte sag vedrørende realiteten 83 Pu 137/21y).

7. Det sjette spørgsmål: Relevansen af faderens fremmøde i den østrigske sag vedrørende foreløbigt underholdsbidrag til ægtefællen

- 63 **7.1.** De faktiske omstændigheder, der skal bedømmes i den foreliggende sag, omfatter endnu en særlig omstændighed, idet ikke kun de to mindreårige børn, men også moderen har fremsat krav om foreløbigt underholdsbidrag ved Bezirksgericht Innere Stadt Wien (distriktsdomstolen for indre by, Wien). Det drejer sig om en særskilt sag under j.nr. 83 C 5/22g, idet ægtefællers krav om underholdsbidrag i Østrig skal fremsættes i en egentlig retssag, mens mindreårige børns underholdsbidrag skal gøres gældende i en udenretslig procedure.
- 64 Faderen gav møde og accepterede moderens krav, hvorfor Oberster Gerichtshof (øverste domstol) under j.nr. 4 Ob 151/23v (iFamZ 2023/262 [Fucik]) bekræftede, at Bezirksgericht Innere Stadt Wien (distriktsdomstolen for indre by, Wien) var kompetent til at udstede et foreløbigt retsmiddel vedrørende tilkendelse af underholdsbidrag til ægtefællen i henhold til artikel 5 i forordning nr. 4/2009.
- 65 **7.2.** I betragtning af den EU-retligt brede opfattelse af begreberne identiske parter og identiske krav opstår spørgsmålet, om dette fremmøde også har betydning for den internationale kompetence til at udstede et foreløbigt retsmiddel om tilkendelse af foreløbigt underholdsbidrag til de to mindreårige børn, især da den eventuelle litispændens vedrørende de mindreårige børns krav om underholdsbidrag er baseret på en verserende skilsmisssag alene mellem forældrene.

II. Udsættelse af sagen:

[Udelades]